

17.8.14

לכבוד

עו"ד מיכל רומנו ברטהולץ

פלאט, לוי, בן עמי, יועצים משפטיים

רחוב קפלן 2, תל אביב 64734

ובפקס: 03-6375920

שלום רב,

הנדון: דרישת מפעל הפיס להחזר מענק עבור הפקת הסרט "וילא תומא"

סימוכין: מכתבכם מיום 7.8.14

בשם מרשתי גבי סוהא עראף, הריני מאשר את קבלת מכתבכם מיום 7.8.14 ואבקש להשיבכם כדלקמן:

1. מרשתי הינה המפיקה, הבמאית והתסריטאית של הסרט "וילא תומא" (להלן: "הסרט").
2. מעיון מעמיק בפנייתכם עולה כי אין בה דבר וחצי דבר המעיד על הפרה כלשהי מצד מרשתנו לתנאי התמיכה שקיבלה ממפעל הפיס. גבי עראף מדגישה, כי היא הגישה את בקשתה לקבלת המענק מתוך כוונה פנה לקיים אחרי מלוא ההתחייבויות שיוטלו עליה ואכן היא עמדה ועומדת בכל מה שעלה בבקשת המענק ובהתחייבויותיה.
3. ממכתבכם עולה, כי הסיבה העיקרית לדרישתכם להחזר המענק, וכאמור בסעיפים 2 עד 4 למכתבכם, הוא שמרשתי הפרה, לטענתכם, את הצהרתה עת הגשת בקשתה למענק ולפיה "הסרט מופק ע"י מפיק ישראלי ו/או בהפקה משותפת עם גורם ישראלי". לא ראינו איך מרשתי הפרה את ההצהרה הזו כאשר הסרט אכן הופק ע"י מרשתי וכך הוא מוצג, ואין מחלוקת שהיא אזרחית מדינת ישראל. כמו כן, הסרט מוצג גם כמופק באמצעות חברת "בילסאן", שהיא חברה הרשומה בישראל ובבעלות מרשתי. הסרט לא מציג שום גורם מלבד גבי עראף והחברה שבבעלותה בתור מפיקים של הסרט.
4. בנוסף, ובהתאם לתנאי התמיכה מוצג הלוגו של מפעל הפיס בתחילת הסרט ובסיומו כמי שתמך והשתתף במימון הסרט. הלוגו של מפעל הפיס מוצג גם על כל הפרסומים של הסרט לרבות הפוסטרים שלו.

5. באשר לאמור בסעיף 6 למכתבך לפיו, "נדהמתם" לגלות כי בעת הגשת הסרט לפסטיבל הסרטים בוונציה, הוצג כסרט פלסטיני, נציין כי לא רק שאין תנאי מתנאי התמיכה המטיל חובה על מרשתי להציג את הסרט עם זהות פרטיקולרית, הרי אם מרשתי תבחר בהצגת הסרט כ"פלסטיני", אין הדבר מעיד שהוא מופק על ידי הרשות הפלסטינית או "מדינת פלסטיין" ואינו סותר את העובדה כי המפיקה של הסרט הינה אזרחית ישראל. גב' עראף היא ערבייה, פלסטינית ואזרחית מדינת ישראל ולכן אם תבחר להבליט את שיוכה הלאומי על ידי הצגת הסרט כפלסטיני, כאשר היא המפיקה, הבמאית והתסריטאית של הסרט הזה, הרי בחירה זו הינה לגטיטימית ואין חוק במדינת ישראל האוסר עליה לעשות כן. נהפוך הוא, מימוש זכותה החוקתית להגדרה עצמית הינה חלק בלתי נפרד מהאוטונומיה האישית המוגנת בהיותה חלק מכבוד האדם שבחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. בהקשר זה ראו ע"א 2781/93 דעקה נגד בית החולים "כרמל" חיפה, פד"י נג' (4) 526, 570 (1999) וכן ראו בענין הקשר של זכות זו לזהות הלאומית את ע"א 2573/08 ארנון נגד משרד הפנים, פסקה 26, (פסק דין מיום 6.10.2013). ומכל מקום, כל פרשנות חוזית חייבת להתיישב עם העקרונות החוקתיים במיוחד כאשר הדבר לא נסתר באופן מפורש על ידי סעיפי ההסכם.

6. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בתחום חופש האמנות והיצירה הזוכה להגנה חוקתית מיוחדת. לכן גב' עראף כבעלים הבלעדיים על זכויות היוצרים של הסרט, היא הזכאית לקבוע את זהותו של הסרט בתור יוצרת ואמנית.

7. מכל מקום, ובמישור העובדתי, נדגיש כי הסרט של מרשתנו אינו מוצג בפסטיבל הסרטים בוונציה כסרט פלסטיני והוא מוצג שם ויוצג בכל מקום כ"סרט של סוהא עראף" ללא שיוך פרטיקולרלי, לא לאומי ולא מדינתי. לכן אם דאגתכם העיקרית היא שיוכו הלאומי של הסרט, הרי הדבר הזה אינו רלבנטי עוד וזאת במיוחד כאשר הסרט טרם הוקרן והוא יוקרן לראשונה בפסטיבל וונציה ביום 31.8.14.

8. שוב, כפי שגב' עראף זכאית להבליט את זהותה הלאומית ולהציג את הסרט שלה כפלסטיני-אם היתה בוחרת בכך, היא גם זכאית מאותם טעמים חוקתיים, להציג את סרטה ללא שיוך מדינתי, וכך היא תעשה.

על יסוד האמור לעיל, מרשתי לא הפרה את תנאי התמיכה מטעמכם והיא שוב מודה לתמיכה שהענקתם לה ובוודאי שאין מקום להשיב אותה.

בכבוד רב,
חסן ג'בארין, עו"ד

העתקים

קרן הקולנוע הישראלית פקס 03-5625992